

Komunikacja po świadectwie życia

Słowa Papieża Franciszka, choć skierowane do pracowników mediów, dotyczą każdego z nas. W dzisiejszym świecie przekazywanie informacji jest udziałem każdego. Warto jednak zatrzymać się chwilę i zadać sobie pytanie, jak ją przekazujemy informacje. Pomocą w tym lektura słów Papieża do pracowników watykańskich mediów, oraz fragmenty tekstów Chiara Lubich na temat komunikacji.

„Przygotowane przemówienie wręczam wam do osobistej lektury i refleksji, a teraz chciałbym mówić do was o tym, co noszą w sercu na temat komunikacji” – Tak Papież Franciszek rozpoczął audiencję watykańskiej Dykasterii ds. Komunikacji. Było obecnych około 400 pracowników.

Przemówienie Papieża rozpoczęło od wskazania, że komunikacja jest pragnieniem samego Boga, który wchodzi w relację ze sobą. Samym w tajemnicy Trójcy świętej i w relacji z człowiekiem, a więc komunikuje się. Komunikacja wobec tego, to zaczerpniecie z samej istoty Boga, by działać jak On, nie pozostawiając samemu, ale komunikować się, ukazując kim się jest, co się myśli o prawdzie, sprawiedliwości, piety i dobru.

Papież podkreślił, że tak rozumiana komunikacja musi być świadectwem. Dlatego lepiej nie komunikować się, jeżeli pozostaje się tylko na poziomie prawdy bez piety i dobra. Autentyczna komunikacja zawiera w sobie wymiar miłości, które jest świadectwem. Papież przestrzegł przed zamykaniem się w sobie i przed obawą, że jesteśmy małą trzódka.

Ewangelizujmy świadectwem

„Jest nas niewielu. Ale nie niewielu w rozumieniu tych, którzy się bronią, bo jest ich mało, a nieprzyjaciół wielki. Jesteśmy mali jak zaczyn, jak sól: to jest powołanie chrześcijanina! Nie wstydzisz się tego, że jest nas niewielu i nie myślenie: «Nie, Kościół przyszedł do was, a wy nie wybranych» – w ten sposób można wpadnąć w herezję. W ten sposób zatracasz chrześcijański autentyczność – podkreślił Ojciec święty. – Jesteśmy Kościołem mniejszościowym, mamy, ale jak zaczyn. To powiedział Jezus. Tak jak sól. Rezygnacja w kulturowej porażce – pozwólcie, że tak to nazwę – pochodzi od zęgu ducha, nie od Boga. To nie jest duch chrześcijański, narzekanie w rezygnacji. I to jest druga rzecz, którą chcę wam powiedzieć: nie lękajcie się. Jest nas niewielu. Tak, ale z duchem misyjnym, aby inni zobaczyli, kim jesteśmy, ze świadectwem. św. Franciszek z Asyżu, kiedy wysyłał swoich braci, aby głosili Ewangelię mówił: «Głównie Ewangelię, a jeżeli będzie to konieczne, to także słowami», czyli świadectwo na pierwszym miejscu.”

Papież podkreślił także, że w przekazie informacji należy przejść od kultury przedmiotników, do teologii rzeczownika, gdzie będzie zawarta czysta rzeczywistość.

Komunikacja niech będzie surowa, ale piety

„I to jest misja komunikacji: mówić o tym, co jest rzeczywiste, bez sędzenia przedmiotnikami.

«To jest rzecz chrześcijańska» – po co mówi?: autentycznie chrześcijańska? Jest chrześcijańska i to wystarcza! Tylko fakt, rzeczownik: chrześcijanin, to wystarczająco mocne. Przechodzi od kultury przymiotnikowej do teologii rzeczownika. I wy powinniście to robić – zachęca pracowników Dykasterii ds. Komunikacji Papieża. – Kultura przymiotnikowa weszła także do Kościoła i my wszyscy, którzy jesteśmy dla siebie braćmi, zapominamy o tym. Wasze komunikowanie niech będzie surowe, ale piękne: piękne nie dzięki ozdobnikom, «rokokowe», gdy piękno nie ma takiej potrzeby; piękno objawia się samo w sobie, przez to, że takim jest, bez wisienki na torcie. Uważam, że tego musimy się nauczyć.»

Papież Franciszek, Watykan, 23.09.2019.

Chiara Lubich wielokrotnie mówiła do członków Ruchu o komunikacji, określanej jako kolor fioletowy, a która stanowi istotny element życia Ideałem jedności. Jej słowa wpisują się w to, co mówił Papież. Oto kilka fragmentów z tekstu pochodzącego z 2002 roku.

“Wzór”.

Co jest wzorem doskonałego koloru fioletowego¹ [komunikacji], podobnie jak wszystkich innych aspektów, można zrozumieć patrząc na życie Trójcy Świętej, w której ta komunikacja jest doskonała. Możemy to zrozumieć dzięki Jezusowi, który zwracał się do Ojca, powiedział: “Wszystko co moje jest Twoje” (por. J 17,10).

(...)

“Testament Jezusa mówi nie tylko ‘aby byli jedno jak Ja i Ty’, lecz mówi: ‘aby wszyscy byli jedno’. Nasze focolare, nasz Ruch byłby zamkniętym kręgiem, gdybyśmy - oprócz jedności - nie mieli także powszechności. Jeżeli znamy uniwersalności nie umacnia naszej jedności, nasza jedność jest fałszywa. Naszym klasztorem jest świat. Winniśmy się gromadzić, na pewno, spotykają się - słowo Kościół pochodzi od zgromadzenie, spotkanie... ale po to, by zgromadzić wszystkich”.

(...)

Ale na zakończenie wybierzmy jedną myślenie! ...: Jezus opuszczony, który stał się próżnym, nieskończonym niczym - jest reńcem, przez którego Bóg patrzy na świat... - widzi, ponieważ... nie ma przeszkód, Bóg Ojciec widzi, gdy Jezus stał się niczym... - Jezus opuszczony, który stał się próżnym, nieskończonym niczym - jest reńcem, przez którego Bóg patrzy na świat, oraz reńcem, przez którego świat patrzy na Boga - Boga można zobaczyć przez Jezusa opuszczonego. Dlatego był On największym, boskim Mistrzem Komunikacji: ponieważ Niebo z ziemi i ziemi z Niebem. On jest wzorem dla nas, którzy pragniemy w pełni być “aspektem fioletowym”.

Chiara Lubich, IX temat o duchowości wspólnotowej aspekt VII: “Miłość jednoczy”, 21.09.2002.

[1](#) Kolor fioletowy – tak w Ruchu Focolari określa się elementy szeroko rozumianej komunikacji